

leveret. Tilsvarende hvis en del af den leverede vare lider af en mangel, vil køberen kunne gøre misligholdelsesbeføjelser gældende for så vidt angår manglerne vedrørende denne del af varen. Bestemmelsen har først og fremmest til hensigt at gøre det klart, at købet kan hæves delvist.

I *stk. 2* behandles spørgsmålet om, hvorvidt køberen kan hæve købet i dets helhed, hvis en del af varen ikke leveres eller lider af en mangel. Ophævelse af købet i dets helhed, kan komme på tale, hvis misligholdelsen er væsentlig med hensyn til hele købet. Den omstændighed, at køberen har fastsat en yderligere frist til levering af den del, som ikke er leveret, medfører ikke, at han kan hæve købet i dets helhed med den begrundelse, at leveringen af det, som endnu ikke er leveret, ikke sker inden den fastsatte yderligere frist, når dette ikke i sig selv udgør en væsentlig misligholdelse med hensyn til hele købet.

Der findes ikke tilsvarende regler i købeloven. På den anden side har konventionen ikke en bestemmelse svarende til købelovens § 50 om kvantitetsmangler.

Til artikel 52

I *artikel 52* behandles de tilfælde, hvor sælgeren leverer varen før den aftalte leveringstid, eller leverer en større mængde af varen, end den der følger af aftalen. Det fremgår af *stk. 1*, at køberen ikke har pligt til at tage imod levering før det aftalte leveringstidspunkt. Det må bero på en fortolkning af aftalen, hvorvidt den skal anses for at indeholde en bestemmelse, der vedrører det tidligste tidspunkt, hvor varen kan leveres. Bestemmelsen kan f.eks. ikke anvendes, hvis varen efter aftalen skal leveres senest på et bestemt tidspunkt, men hvor der ikke er angivet det tidligste tidspunkt for levering.

Køberens ret til at afvise varen er ikke afhængig af, at han påviser, at det vil være ubelejligt for ham at tage imod levering af varen før det aftalte leveringstidspunkt. Køberen har efter bestemmelsen ikke ret til at hæve købet på grund af, at varen erlægges for tidligt.

Bestemmelsen hindrer ikke sælgeren i at levere den afviste vare, når tiden for leveringen indtræffer.

Stk. 2 gælder i de tilfælde, hvor sælgeren leverer en større mængde af varen, end den der følger af aftalen. Bestemmelsen kan ikke anvendes, hvis den mængde, som sælgeren tilbyder, ligger inden for det spillerum, som kan følge af aftalen.

Hvis sælgeren leverer en større mængde end det, som køberen har pligt til at tage imod, kan køberen som hovedregel ikke afvise hele partiet, men kun den overskydende del. I visse situationer kan forholdene imidlertid være sådanne, at køberen ikke kan afvise

bare en del af varen. Dette er f.eks. tilfældet, hvis der kun findes ét transportdokument for hele partiet. Hvis sælgerens handlinger under sådanne forhold udgør en væsentlig misligholdelse, kan køberen afvise hele partiet. Hvis køberen på den anden side vil tage imod den mængde, som følger af aftalen, og derfor også er nødt til at tage imod den overskydende del og derved bliver pådraget omkostninger, har køberen ret til erstatning for disse omkostninger efter bestemmelserne om varens opbevaring i artiklerne 85–88.

Hvis køberen vælger at tage imod den overskydende mængde, som ville kunne afvises, skal køberen også betale for denne mængde. Efter *stk. 2* skal prisen beregnes i overensstemmelse med den pris, der i øvrigt gælder efter aftalen.

Købeloven indeholder ingen særlige bestemmelser om sælgerens levering før tiden eller levering af en større mængde end aftalt.

Kapitel III

Køberens pligter

Kapitlet om køberens pligter er bygget op efter samme mønster som kapitel II om sælgerens pligter. Først behandles køberens forpligtelse til at betale for varen (artiklerne 54–59), og derefter køberens forpligtelse til at hente eller modtage varen, og til at foretage en sådan medvirken, som er nødvendig, for at sælgeren skal kunne opfylde sine forpligtelser efter aftalen (artikel 60). Efter disse bestemmelser behandles retsvirkningerne af køberens misligholdelser (artiklerne 61–65). Også når det drejer sig om køberens misligholdelser, behandles beføjelserne ved de forskellige misligholdelser i sammenhæng. Bestemmelserne om misligholdelsesbeføjelserne i dette kapitel suppleres af de fælles bestemmelser om sælgerens og køberens forpligtelser i kapitel V.

Til artikel 53

I denne artikel fastslås det, at køberen har pligt til at betale for varen, og til at tage imod levering, således som det er fastsat i aftalen eller følger af konventionen. For så vidt angår den sidstnævnte forpligtelse, anvendes udtrykket »take delivery« i konventionen. Denne forpligtelse bør holdes adskilt fra køberens forpligtelse til at modtage varen, som i konventionen beskrives med udtrykket »take over the goods«. Køberens forpligtelse til at tage imod levering omfatter efter artikel 60 dels forpligtelsen til at modtage varen, dels en forpligtelse til at udføre de handlinger, som med rimelighed kan forventes af ham, for at sælgeren skal kunne levere varen.